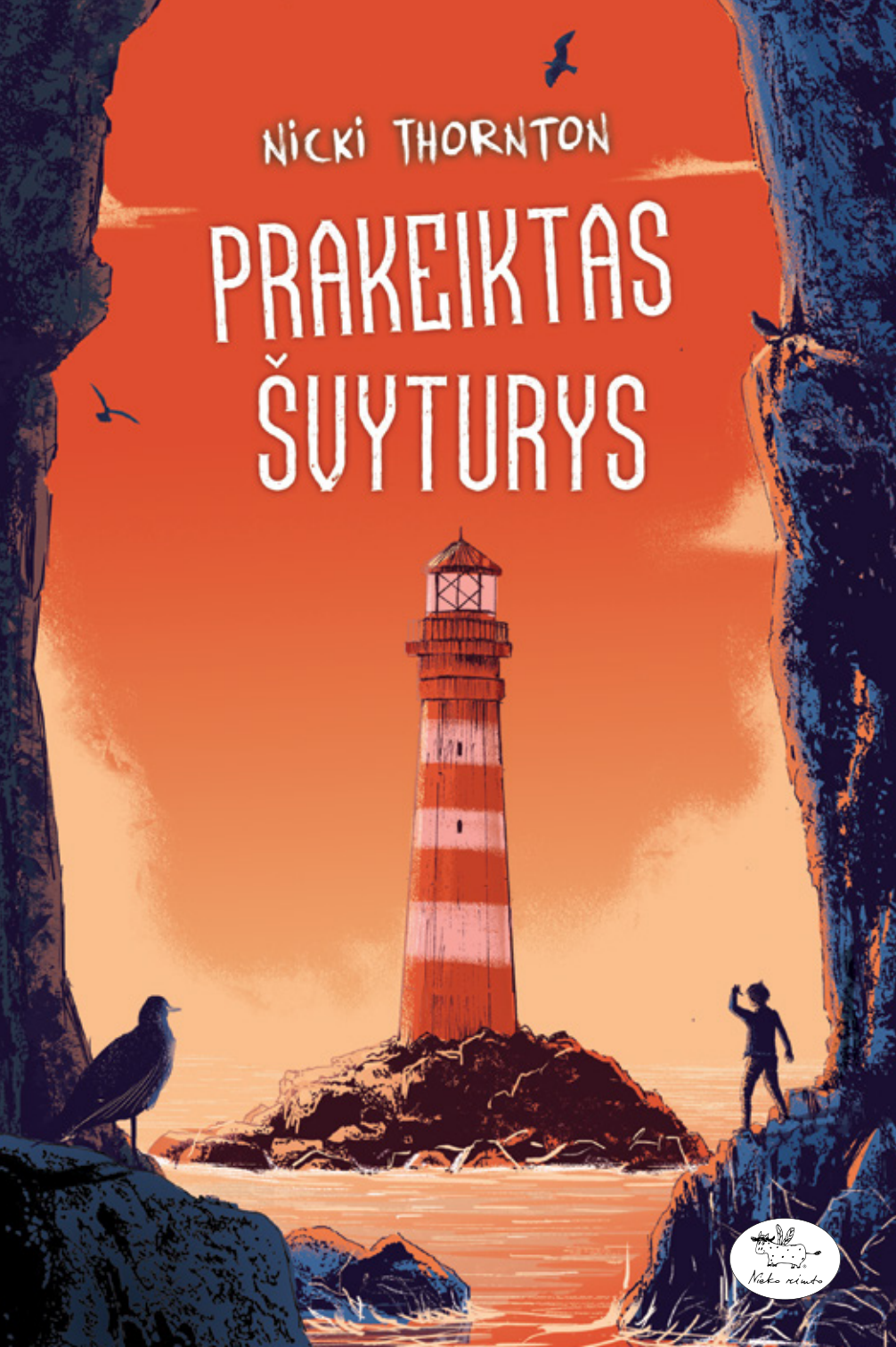

NICKI THORNTON

PRAKEIKTAS ŠVYTURYS

PRAKEIKTAS ŠVYTURYS

Versta iš:
Nicki Thornton
THE BAD LUCK LIGHTHOUSE
Chicken House, Frome, 2019

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama
Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos
Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas, Nicki Thornton, 2019
© Viršelis, Matt Saunders, 2019
Pirmą kartą 2019 metais anglų kalba pavadinimu
The Bad Luck Lighthouse išleido *Chicken House*,
Fromas, Jungtinė Karalystė.
Lietuvių kalba išleista susitarus su *Chicken House Publishing*,
Fromas, Jungtinė Karalystė.
Visos teisės saugomos.
© Vertimas į lietuvių kalbą, Miglė Šaltytė, 2021
© Leidykla „Niekio rimto“, 2021

ISBN 978-609-441-754-2

NICKI THORNTON

PRAKEIKTAS ŠUITYRYS

Iš anglų kalbos vertė Miglė Šaltytė

Vilnius
2021

**ŽMONĖS, KAI P ŽINOMA, BUVE
ŽALČIABURNIO ŠVYTURYJE
ŽMOGŽUDYSTĖS NAHTJ:**

SETAS SEPIS –

virėjo padėjėjas

SUTEMA

INSPEKTORIUS SAGACIJUS PIUTERIS

(Magipolas)

MINA MINTENKRES –

Žalčiaburnio švyturio savininkė

VIEVERSĖLĖ SAULĖ –

Minos Mintenkres draugė

**ŽMONĖS, KAIP ŽINOMA, BUVE
ŽALČIABURNIO ŠVYTURYJE
ŽMOGŽUDYSTĖS NAHTJ:**

ALFIS MINTENKRESAS –

Minos Mintenkres brolis

HARIS BROHLERIS –

Minos Mintenkres teisininkas

ZACHARIJUS RENDLTONAS –

Žalčiaburnio švyturio viešbučio valdytojas

SELESTINA KRAHLING –

Minos Mintenkres tarnaitė

PIRMOJI DALIS

I. GALIMYBĖ TAPTI BURTININKU

Setas Sepis nervingai klausėsi, kaip ponas ir ponia Banai vaišina du „Paskutinės galimybės“ viešbutyje apsistojučius plaukuotus keliautojus sumuštiniais su kumpiu ir kiaušiniiais. Šeimininkai linksmi linkėjo jiems sėkmingos likusios kelionės.

Setas jau buvo įpratęs ištempęs ausis klausytis, kada išvyks svečiai, ir laukti progos įsmukti į virtuvę, kad galėtų pasipraktikuoti gaminti. Kulinarija buvo didžiausio jo aistra – gaminti prieš pradingdamas jį išmokė tėtis. Tačiau visai neseniai Setą pritrenkė žinia, kad iš tiesų jis ponui ir poniai Banams nederba ir kad jie visą gyvenimą jam melavo, o „Paskutinės galimybės“ viešbutis iš tiesų priklauso jam. Setas vos galėjo tuo patikėti. Žinia pakeitė viską.

Pastaruoju metu jis sužinojo tiek pribloškiančių naujienų, kad atrodė, jog savo gyvenime nebesupranta nieko.

Plaukuotieji svečiai į tolimą viešbutį mieguisto Paskutinės vilties miško gūdumoje užklydo per klaidą ir buvo labai dėkingi. Jie džiaugsmingai sėdėjo susikėlę nuospaudų geliamas kojas ant baldų, linksmi skutosi barzdas, palikdami kriauklėje storą plaukų sluoksnį (ir be paliovos dainuodami), garsiai knarkė ir be perstojo valgė viską,

ką tik padėdavaui prieš nosį, – suvalgė net smirdintį ožkų sūrį, kurio valgyti nenorėjo niekas kitas, ir Kalėdų pudingą, kurio atsikratyti Setas bandė nuo praėjusio gruodžio.

O dabar jie išvyko. Kai pagaliau išgirdo, kad Horacijus ir Nora Banai užtrenkia paradines duris, Setas ištiesė ranką link aukščiausios lentynos, ketindamas imtis kitos veiklos, kurią dabar reikėjo laikyti paslapyje. Tarp miltų maišų jis buvo paslėpęs ryškiai rožinę knygą su kvailais piešinukais ir užrašu spindinčiomis raidėmis.

„Lengvutėlaičių burtų vadovas pradedantiesiems“.

Vos prieš kelias savaites į viešbutį atvykus būriui burtininkų Seto gyvenimas apsivertė aukštyn kojomis – ypač dėl to, kad jo vos nesuėmė už žmogžudystę.

Setas sužinojo, kad magija iš tiesų egzistuoja, be to, burtininkai pasakė, kad yra iš proto varanti galimybė, jog jis taip pat gali tapti vienu iš jų – gali būti, jog jis gimė turėdamas magijos kibirkštėlę. Užtenka vien kibirkštėlės – taip jam paaiškino magiškosios policijos (arba Magipolo) inspektorius Piuteris. Nuo to laiko Setas laukė, kada inspektorius vėl jį aplankys, kaip ir žadėjo, tačiau kol kas iš jo tegavo siuntinį. Nekantriai jį išvyniojęs rado viduje „Lengvutėlaičių burtų“ knygą ir trumpą raštelį, kuriame inspektorius paaiškino dabar negalintis atvykti ir paragino Setą išbandyti knygą.

Bevartant puslapius Setui nusviro pečiai ir ėmė drebėti rankos.

Lengvutėlaičiai burtai? Nejaugi?

Virtuvėje vis dar tvyrojo prisvilusio surūgusio pieno smarvė, nuolat primenanti, kad kaskart Setui pabandžius burti viskas baigiasi katastrofa.

Kaip ant nosies išauginti mažytę karpą. Išbandžius šį burtą jo nosis ištino kaip svogūnas ir sumažėjo tik po trijų dienų, tad kiekvieną sykį jį išvydęs Horacijus Banas tiek juokdavosi, kad vos bepastovėdavo ant kojų.

Jam nepavyks. Jis niekad neišmoks burti.

Tačiau dabar Setas šį tą žinojo apie tikrąją savo šeimos istoriją. „Paskutinės galimybės“ viešbutis priklausė jo mamos giminei, o ji buvo burtininkė.

Deja, Setui taip pat teko susitaikyti ir su labai prasta naujiena – kad jo mama buvo liūdnai pagarsėjusi juodoji burtininkė. Be to, jos ieškojo policija, nes įtarė, kad gali būti susijusi su didele nelaime, kurioje žuvo daugybė burtininkų.

Tačiau dabar, žvelgdamas į knygą, Setas pagalvojo, kad anksčiau ar vėliau teks susitaikyti su pačia bjauriausia tiesa iš visų – jis niekad neįvaldys magijos ir nesugebės išlaikyti egzamino, kad patektų į burtininkų pasaulį. Ir niekada netaps puikiu mokytu burtininku.

O tai reiškia, kad niekada nepavyks sužinoti, ar viskas, ką jam pasakojo apie mamą, tiesa, bei išsiaiškinti kelių kitų jam ramybės neduodančių dalykų.

Kad visa tai padarytų, reikėjo gerai išmokti vieną burtą. Tik vieną. Setas nustūmė šalin knygą. Jei lengvų burtų ir būna, tai ne tokių, kaip šitie. Jis pasirėmė galvą rankomis ir suaimanavo.

Nei inspektorius Piuteris, nei kita jo nauja draugė burtininkų pasaulyje – slaptoji agentė Andželika Skver – nepasivargino atvykti į pagalbą. Jis jautėsi bejėgis – įstrigęs viešbutyje, kurį nuo artimiausio miestelio skyrė mylių mylios, ir turėjo susitaikyti su siaubinga padėtimi: žinoti kankinančią tiesą, kad burtininkų pasaulis egzistuoja, tačiau taip pat suprasti, kad niekad nebus ten priimtas.

Setas beveik prarado viltį. Šiandien atsivertė paskutinį knygos puslapį. Jis niekad neišmoks burti. Gal apskritai nė nepaveldėjo savo mamos magijos?

Taip bestovint ir bemažtant apie savo nesėkmes, Setui į galvą šovė viena mintis, nors buvo sau pasižadėjęs niekada apie tai negalvoti... O gal vis dėlto yra burtų, kurie jam pavyktų? Jeigu vienintelė magija, kuri jam seksis, bus *bloga* magija?

Kaltai žvilgtelėjęs per petį Setas įkišo ranką į patogią savo ryškiai mėlynos tunikos kišenę ir išsitraukė juodą knygelę. Ji buvo tokia sena, jog buvo surišta tamsiai raudona juoste, kad neiširtų. Versdamas kietus sutrūkinėjusius puslapius Setas jau ne pirmą kartą jautė, kad knygelė skirta jam.

Daugiausia joje buvo paprastų šeimos receptų. Taip pat galėjai rasti įdomių nurodymų, kaip pagaminti visiškai nepavojingą rankų darbo batų tepalą ar orkaitės valiklį. Bet, žinoma, ten buvo ir burtų – tiesą sakant, Piuteris su Andželika norėjo knygą išsivežti, nes *dalis* tų burtų tikrai kėlė nerimą. Taip, negalima paneigti, kad ten buvo uždraustų burtų, informacijos apie juodosios magijos prietaisus ir

šiurpą keliančių idėjų. Tačiau knyga, rodos, lipte prilipdavo jam prie rankų ir taip patogiai ten gulėdavo, kad ją skaitydamas Setas jautėsi tarsi šalia gero draugo.

Juk vien žiūrėdamas į knygą netaps juoduoju magu, tiesa?

Jis atvertė dar vieną nutrintą puslapį ir išvydo paveikslėlį su jonvabalių narvu – galingu ir pavojingu prietaisu, kuris burtininkams kėlė tikrą siaubą.

Pajuto, kaip nuo viduje susiraižgiusios nežinomybės ir baimės spaudžia pilvą.

Žinojo, kad šios knygelės nereikėtų net vartyti. Tačiau tai priklausė jo mamai, o ten sukaupia magija, rodėsi, guodžiančiu balsu šnibždėjo, kad ją galima pasikliauti. Kitame puslapyje Setas išvydo paveikslėlį su rankas ištiesusiu žmogumi – atrodė, kad jis kažkam moja. *Norint pagauti*, buvo prirašyta šalia. Ir burtazodis – *Yma nam-vel*. Burtas atrodė saugus. Negali būti, kad jis kam nors pakenktų.

Knygelė dar atkakliau sušnabždėjo Setui, kad likęs vienas Paskutinės vilties miško viduryje, nuošaliame „Paskutinės galimybės“ viešbučio kampelyje, jokios pagalbos jis nesulauks – tačiau yra ir šviesioji pusė: jei tik panorėtų išbandyti juodąją magiją, niekas nepamatytų ir nesužinotų. Setas ištiesė pirštus, ruošdamasis pamėginti.

Staiga įsiveržė šalto oro gūsis ir paskleisdama drėgną ir paslaptinę girios kvapą vidun įsmuko grakšti juoda figūrėlė. Ji ėmė suktis Setui aplink kojas.

Tai buvo juodoji Seto katė Sutema, kuri visą rytą praleido vaikydamasi miško gyvūnėlius, o dabar grįžo pailsėti.

Setas skubiai įsikišo uždraustąją knygelę atgal į kišenę ir nutaisė nekaltą išraišką.

– Negaliu nė minutėlei palikti tavęs vieno! – sušuko Sutema, baksnodama jį rožine nosimi – tai buvo vienintelė jos kūno dalis, kuri nebuvo glotni ir juoda. – Na, parodyk kokių triukų. Tik ne nešvarių.

Ji liuoktelėjo ant spintelės ir ištiesusi leteną pritraukė arčiau „Lengvutėlaičius burtus“.

Setui jau ne pirmą kartą dingtelėjo, kad sužinojus, jog katė moka kalbėti, nebuvo taip smagu, kaip tikėjosi. Dažniausiai ji kalbėdavo apie kruvinas kovas su didžiausiomis savo priešėmis – aplink viešbutį ratus sukančiomis varnomis. Tačiau kartais liaudavosi pasakoti ir imdavo priekaištauti. Ir dabar įsmeigė į jį griežtą didelį žalių akių žvilgsnį.

– Man reikia išmokti burti, Sutema. Andželika viską paaiškino – kad galėčiau patekti į burtininkų pasaulį – Eliziejų, – turiu išlaikyti egzaminą, kuris vadinamas Galimybe. O norint išlaikyti, reikia įrodyti, jog turi magijos kibirkštėlę ir pademonstruoti vieną gerą burtą. Tik tiek. Tada galėsiu viską išsiaiškinti.

Sutema priėjo prie pat Seto ir įbedė į jį žalias akis.

– Bet ne šitaip, Setai.

– Bet...

– O jeigu išmėgintum šaukštus? – pasiūlė ji ir nagučiais atvertė paskutinį ryškiai rožinės knygos puslapį. – Turiu omenyje, juk čia tik šaukštai – su jais nieko negalėtum pridirbti, tiesa?

– Tą patį sakei apie pieno šildymą, – niūriai burbtelėjo Setas.

– Na, tai pagaliau parodyk ką nors. O jei nerodysi, man reikėtų eiti susitikti su vienu itin bjauriu varnu, vardu Erikas, kurio snapas purvinesnis už kiškio užpakalį. Reikia jam parodyti, iš kur kojos dygsta. Nagi. Tau pavyks.

– Man tas burtas neatrodo paprastas, – sumurmėjo Setas.

Abu slapčiomis žvilgtelėjo į sulinkusias, apibraižytas ir apdegintas virtuvės duris, kurios nuolat priminė, kad kiekvieną kartą, kai išbandydavo kad ir paprasčiausią burta, jam ne tik nepavykdavo, bet ir kildavo tikra katastrofa.

Sutema žengė žingsnelį atgal, tarsi svarstydamą, ar nereikėtų užsidėti šalmo ir apsauginių akinių.

– Gal šįkart nebus kraujo, kaip manai?

TURINYS

Žmonės, kaip žinoma, buvę Žalčiaburnio švityrėje	
žmogžudystės naktį	4

PIRMOJI DALIS

1. Galimybė tapti burtininku	7
2. Nebaigti reikalai	14
3. Didelė klaida	22

ANTRJOJI DALIS

4. Naujasis virėjo padėjėjas	27
5. Pasiseks, jei viešbutis dar stovės	35
6. Miręs kaimas	40
7. Audra	47
8. kažkas baisaus vonioje	52
9. Nelaimingas atsitikimas	57
10. Ne pats geriausias oras katėms	62
11. Klupčiojant tamsoje	68
12. Pamirškim tą beprotišką planą	73
13. Tymais sergantis žemėlapis	77
14. Keisti įvykiai	85
15. Stebiuosi, kad ūsų netekau tik kartą	91

TREČIOJI DALIS

16. Sapnas apie Tifanę Ban	97
17. Griaužianti jūros druska	102
18. Atpilsiu pusryčius	107
19. Ką matė statybininkai?	112
20. Ji nebuvo labai populiari	118
21. Viena švyturio viršuje	125
22. Nutiks kažkas siaubingo	134

23. Gerokai priartėjome prie atsakymo 137

24. Kas čia per vieta? 146

HETVIRTOJI DALIS

25. Labai įspūdinga magija 152

26. Ar tai apskritai įmanoma? 157

27. Knygų dangoriažiai 165

28. Galbūt daugiau niekad jos nepamatysi 173

29. Man atrodo, kad tai netiesa 178

30. Čia iš dangaus nukrito žvaigždė 187

31. Daugybė paslaptinių mirčių 193

32. Ne iškylų rengti atėjau 200

33. Neišsiduok įtariamajam 207

34. Ko išsigandai? 213

35. Juodaraganavimas 222

PENKTOJI DALIS

36. Tiesos ieškoti reikės dar ilgai 224

37. Liūdnai pagarsėjęs juodasis magas 229

38. Atskleista apgaulė 232

39. Nemaniau, kad ji mirs 235

40. Nemažos pelės 240

41. Visą laiką kėlė chaosą 243

42. O jei jis klysta? 246

43. Pavojingas magijos mišinys 252

44. Darome tai, ką ir visi burtininkai 257

45. Pamišk taisykles 262

46. Byla baigta 266

46. Jos nebebuvo 274

Padėka 284

Setas Sepis – viešbučio virtuvės padėjėjas ir vienišas našlaitis, svajojantis kada nors tapti tokiu puikiu virėju, koks buvo jo tėtis. Tačiau nuo tada, kai sužinojo, kad magija iš tiesų egzistuoja, berniuko pasaulis apvirto aukštyn kojomis. Dabar jis turi galimybę ir pats mokytis burtų – jei tik paaiškės, kad irgi turi magijos dovaną. Bet užuot praktikavęsis burti Setas įsivelia į dar vieną paslaptinę ir pavojingą detektyvinę istoriją.

Rašytoja Nicki Thornton daugiau nei dešimt metų drauge su vyru darbavosi jūdviejų knygyne. Smagiausia jos darbo dalis – klausytis vaikų pasakojimų apie pačias mėgstamiausias knygas. Būtent šie pokalbiai su dviem savo sūnumis ir kitais į knygyną užsukančiais vaikais ir įkvėpė N. Thornton taip pat pradėti rašyti. „Prakeiktas švyturys“ – antroji jos fantastinių detektyvų serijos apie Setą Sepį, skirtos vidutinio mokyklinio amžiaus vaikams ir visiems paslaptinių istorijų gerbėjams, dalis.

Redaktorius Vainius Bakas
Korektorė Eglė Devižytė
Maketavo „Nieko rimto“ dizaino grupė
Tiražas 2500 egz.
Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

– Nesuprantu, kam apskritai gali prireikti burto uždaryti durims.

Piuteris šliūkstelėjo į arbatą pieno ir uždrėbė ant skrebučio sviesto ir uogienės.

– Ak taip. Dėl to pradedančiųjų magija tokia žavi. Pagalvok. Kam reikalingas toks burtas? Kai įvaldysi, suprasi, kad tai padeda judinti daiktus jų neliečiant. Naudinga! O durys labai tinka praktikai. Jei naujokai pradėtų burti su daiktu, kuris gerai nepritvirtintas, galėtų kilti visokių nesklandumų.

Setas Sepis manė, kad jis tik paprastas virtuvės padėjėjas, teturintis draugę katę. Tačiau gyvenimas ėmė verstis kūliais, kai paaiškėjo, jog pasaulyje išties egzistuoja magija, o jo seniai dingusi mama – tikrų tikriausia juodoji burtininkė. Ir net Seto katė nepaprasta ir kuo puikiausiai moka kalbėti žmonių kalba! Galbūt net jis pats turi šiokių tokių burtininko talentą?

Tačiau nėra kada stebėtis keistais dalykais – Setas ir vėl pakliūna į labai paslaptingą ir pavojingą istoriją. Jo laukia dar vienas magiškas nusikaltimas, kurį žūtbūt reikia iširti.

FANTASTIŠKAS DETEKTYVAS,
PILNAS MAGIJOS IR ŠIURPIŲ PASLAPČIŲ!

PIRMŲJI SERIJOS KNYGA –

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-754-2

9 786094 417542

